

Szent István-nap és Újkenyér-ünnep városunkban

Idén is méltón, a hagyományok jegyében ünnepelte meg Magyarkanizsa az államalapító nagy királyunknak szentelt napot, de éppúgy az új búzából sült, hatalmasra kelt kenyér is az ünnephez kapcsolódott. A friss új kenyér, amely az életet is jelenti, hisz mindennapi kenyérünk a szakrális élet szimbóluma.

Már augusztus 20-án este megkezdődtek az alkalmi programok, délelőtt ünnepi szentmisét celebrált Szent István tiszteletére Zapletán atya a nagytemplomban, este fél 7-kor pedig Kenyeres Ivánka gyűjteményes kiállítására került sor a Dobó Tihamér Képtárban, Barátaim címmel, 73 különböző technikával készült alkotás, különböző amatőr képzőművészek munkájából. Szinte felbecsülhetetlen értékű magángyűjteményt állított ki a maga is amatőr képzőművészként (és költőként) tevékenykedő Ivánka, a Vajdasági Képzőművészeti Kör elnöke és megalapítója.

A kiállítás megnyitója előtt, a Művészetek Háza belépőjénél a **Pavlov Žarko** vezette Tisza menti Tamburazenekar és énekese szórakoztatta a tárlatra érkezőket, majd a Cifraszűr népdalkórus aratódalokat énekelt a közönség szórakoztatására. Mint minden tárlatmegnyitónak, a mostani sem maradhatott el versek nélkül, három szavaltat hangzott el magyar és szerb nyelven a szerzőktől, s Kenyeres Ivánka is saját versével köszöntötte az egybegyűlteket.

Maga a kiállítás hivatalos megnyitója már a képtár falain belül zajlott, ahol **Pósa Károly** önálló versét mondta el, majd **Kerekes Sándor** szabadkai festőművész hivatalosan is megnyitotta a kiállítást. Megnyitóbeszéde igen lényegretörő volt, melyben kiemelte az amatőrizmus fontosságát, hangsúlyozva: amatőrizmus nélkül nem létezik valódi művészet sem!

Utalt közben arra is, hogy sajnos pénzühiány miatt nincs aki ezt az ügyet felkarolja, nincsenek már mecénások. Azaz mégis, hiszen ilyen nemes elhivatottság vezérli Kenyeres Ivánkát is, aki Kispiac örökmozgó mindenese, nyugalmazott óvónő, aki évek óta dolgozik, mint amatőr festő, fáradhatatlanul szervezi az alkotótáborokat, amelyeknek híre eljutott a határokon túlra is. Ráadásul a vajdasági táj szerelmese! Azok a képzőművészek, akik az általa szervezett táborokba megjelennek, mindig jól érzik magukat, szoros barátság alakul ki a művésztársakkal. Amikor Vajdasági Képzőművészeti Kör megalakult, fő szempont az volt, hogy az alkotásokon keresztül megismertessék a művésztársakkal Vajdaságot, a vajdasági táj szépségét és különlegességét. Az itteni alkotóművészek valahogyan másként látják ezt a tájat, mint a más vidékről származóak.

Így mára már Ivánka nevével fémjelzett Vajdasági Képzőművészeti Kör egy civil szervezet, ahol az alkotók nemcsak eltanulják egymástól a festészeti technikákat, hanem elmélyítik barátságukat is. Kenyeres Ivánka egyik csodálatos rátermettsége, hogy más vidékről is „idehúz” alkotóművészeket, éppen ezért nemcsak az alkotásokban, hanem az emberi kapcsolatok kialakításában is nagy szerepe van.

A csodálatos kiállítási anyag híven tükrözi az amatőr alkotók ügyességét, szín- és fantáziavilágát, tájhoz való kötődésüket s áttekinthető talán meg sem állapítható az alkotásokról, hogy nagy, neves művész alkotta-e avagy lelkes amatőr munkája, aki szívét, lelkét, érzelmeit vitte a vászonra.

A kiállítás-megnyitó végén a közönségnek egy meglepetésben volt része, az Art Café teraszán, a hársfák alatt a kiskunhalasi Lorántffy Zsuzsanna Kamarakórus adott alkalmi koncertet. Este a Művészetek Házában megtekinthettük a népszerű István, a király című rockoperát.

Vasárnap már kora délelőtt ünnepi zsongásban volt a fő utca és a városháza előtti kispark, ugyanis színes gyermekprogramok és kézműves foglalkozások várták főleg a kicsiket. Óvónők, néptáncosok, pedagógusok nagyszerűbbnél nagyszerűbb ötletekkel – arcfestés, ölbéli játékok, origami, papírbábok készítése – színesítették a napot. Közben katolikus és pravoszláv szertartás szerint mindkét templomban kenyérszentelésre került sor. Az oromi **Petőfi Művelődési Egyesület** bábéladása is nagy sikert aratott, melyet **Kádár Judit** tanítónő koordinált.

A déli órákban meghallgathattuk a népszerű magyarországi **Apacuka** gyermekzenekar műsorát, melyben ismert dalokat hoztak el a vajdaságiaknak. A meghirdetett rajzpályázat eredményhirdetésére is ekkor került sor.

Ebédidőben a Fő téren bárki leülhetett, hisz rotyogott a bográcsokban a pörkölt, ízletes sülték készültek, de lángos, kürtöskalács, főtt kukorica, fagylalt, vattacukor és sok csemege is kínálta magát ínycsiklandóan. Délután a községünkben működő művelődési egyesületek felépít láthattuk majd sor került a legszebb kenyér díjkiosztójára. **Zsoldos Attila**, az Eu-pont civil szervezet és a **Braća 4** pékség érdemelte ki a legjobbnak járó elismerést, valamint külön serleget kapott a **Braća 4** pékség a 13. Orosházi Kenyérfesztiválon szerzett első helyéért is.

Tolvai Reni, a Megasztár 5 győztese is szerepelt a magyarkanizsai közönség előtt röpke félórát, majd az ünnepélyes kenyérszentelésre, az újkenyér megszentelésére került sor a megszokott hagyományok szerint, amelyet aztán szét is osztottak a közönség között. Ünnepi köszöntőt mondott **Fejstámer Róbert**, községi elnök.

Sokan várták **Geszti Péter** magyarországi vendégművész koncertjét, nemkülönben az esti tűzijátékot, ezekre már összesereglettek a látogatók, jöttek többen vidékről is – Zentáról, Adáról, a környező településekről – azonban mintha kevesebben lettünk volna, mint a korábbi években. Sokan, a kanizsaiak közül már csak gondolatban ünnepeltek velünk, s mi is gondoltunk rájuk, miközben Szent István intelmei jutottak az eszünkbe!

AK

Fotók: Puskás Károly